

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 22 ກັນຍາ 2024 (09-22-2024)

ຈຸດປະສົງທີ່ຄົງເປັນຢູ່

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາດໍາເນີນຕາມຈຸດປະສົງຂອງເຮົາດັ່ງທີ່ເຮົາຖືກນໍາພາແລະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນປີ 1901, ນໍ້າມັນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບໃນລັດເທັກຊັສ (Texas), ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ອາເມຣິກາຈະເລີ່ມຕ້ອງການນໍ້າມັນ. ກ່ອນນີ້, ນໍ້າມັນໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ເປັນຕົ້ນຕໍສໍາລັບໂຄມໄຟນໍ້າມັນ. ແຕ່ຕອນຕົ້ນຂອງສະຕະວັດທີ 20 ໄດ້ນໍາເອົາການປະດິດສ້າງເຄື່ອງຈັກເຜົາໃໝ່ພາຍໃນ. ລົດຍົນ, ເຮືອບິນ, ແລະຕາມມາດ້ວຍລົດຈັກທີ່ມີສຽງດັງຂອງເດັກນ້ອຍບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງ. ທັນໃດນັ້ນ, ພວກເຮົາມີຄວາມຕ້ອງການນໍ້າມັນແລະຕ້ອງການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍດ້ວຍ. ປະຊາຊົນເທັກຊັສຫຼາຍຄົນໄດ້ພຽງແຕ່ຊອກຫາສິ່ງມາເພີ່ມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຈົນກວ່ານໍ້າມັນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບ. ຄວາມຮັ່ງມີອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ໃຕ້ພື້ນດິນຂອງປະຊາຊົນໃນເມືອງບິວມອນ (Beaumont), ແຕ່ມັນບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ພວກເຂົາເລີຍ. ມັນບໍ່ເປັນຈົນກວ່າວິສະວະກອນຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ທີ່ມີຊື່ວ່າ ແອນໂທນີ ລູກສ (Anthony Lucas) ໄດ້ຊຸດເຈາະນໍ້າສ້າງທີ່ນໍ້າມັນໄດ້ພຽງອອກມາສູງເຖິງ 1,000 ພິດ ໃນອາກາດ. ດ້ວຍນໍ້າມັນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບຫຼາຍໆຄົນກໍມີຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ພວກເຮົາສ່ວນໃຫຍ່ດໍາເນີນຊີວິດຄືກັບປີ 1900 ຢູ່ເມືອງບິວມອນ, ເທັກຊັສ. ພວກເຮົາກໍາລັງຜ່ານໄປໂດຍທີ່ບໍ່ເຄີຍຄໍານຶງເຖິງຄວາມສາມາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວເຮົາ. ຖ້າທ່ານເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງໄດ້ວາງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນທ່ານ. ພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນທີ່ນໍາເອົາຈັກກະວານນີ້ມາສູ່ການມີຢູ່ແລະໄດ້ປຸກພຣະເຢຊູໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍນັ້ນ ກໍກໍາລັງສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານ!

ຄົນໃນບ້ານເກີດຂອງທ່ານມັກເວົ້າໂອ້ອວເຮືອງຫຍັງ?

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ຄາລາເຕັງ 5:16-18

16. ແຕ່ເຮົາຂໍບອກວ່າຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະວິນຍານເປັນຜູ້ຊົງນໍາພາແລະເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຕົນທາຂອງມະນຸດ. 17. ເພາະວ່າມະນຸດທັມມະດາມີຕົນທາຕໍ່ສູ້ກັບພຣະວິນຍານ ແລະພຣະວິນຍານກໍຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດ ເພາະທັງສອງຝ່າຍເປັນສັດຕູກັນ ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຢາກເຮັດພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດບໍ່ໄດ້. 18. ແຕ່ຖ້າພຣະວິນຍານຊົງນໍາພາເຈົ້າທັງຫຼາຍໄປ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ.

ເມື່ອເຮົາມາຫາພຣະຄຣິດ ແລະເຮົາມີຈຸດປະສົງໃໝ່ທີ່ໄດ້ພົບໃນພຣະອົງ, ຄົນເຮົາອາດຈະຄິດວ່າບັນຫາທັງໝົດຂອງເຮົາຈະຫາຍໄປ. ບໍ່. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຈາກການລົງໂທດ ແລະອໍານາດຂອງຄວາມບາບ, ແຕ່ຄວາມບາບບໍ່ຢາກຫາຍສາບສູນແລະທໍາທ່າຕາຍໄປ. ບາບເປັນນິສັຍຂອງພວກເຮົາຫຼາຍຄົນທີ່ເຄີຍຖືກໃຊ້, ແລະພວກເຮົາຖືກດຶງດູດເຂົ້າຫາທັມມະຊາດບາບເກົ່າຢ່າງງ່າຍດາຍ. ໄປໂລໄດ້ອ້າງເຖິງເຮືອງນີ້ວ່າ "ເນື້ອໜັງ" (ຂໍ້ 16), ທັມມະຊາດນັ້ນພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ເກີດກັບທີ່ຄັ້ງນຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນທາດຂອງຄວາມບາບ. ຢາແກ້ພິດຕໍ່ທັມມະຊາດບາບເກົ່າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ພຍາຍາມໜັກຂຶ້ນທີ່ຈະບໍ່ເຮັດບາບ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ເມື່ອທ່ານວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດສໍາລັບຄວາມລອດ, ພຣະອົງໄດ້ມາອາສັຍຢູ່ໃນທ່ານໂດຍຜ່ານການສະຖິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າເອງໄດ້ສະເດັດມາສະຖິດຢູ່ໃນທ່ານແລະໃຫ້ອໍານາດການດໍາເນີນຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດ. ຄໍາສັບຕ່າງໆຈໍານວນຫຼາຍສາມາດຖືກນໍາໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການເປັນຄຣິສະຕຽນ, ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັກທີ່ສຸດແມ່ນຄໍາທີ່ໂປໂລໃຊ້: ຍ່າງ. ຊີວິດຄຣິສະຕຽນແມ່ນການເດີນທາງ. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍ່າງຜ່ານຊີວິດ, ພຣະຄຣິດຍ່າງ

ກັບພວກເຮົາ. ຂະນະທີ່ເຮົາປະເຊີນກັບການທ້າທາຍຕ່າງໆຕາມເສັ້ນທາງ, ພຣະວິນຍານບໍ່ອະນຸຍາດພຣະອົງໃຫ້ເຮົາເຂັ້ມແຂງແລະຍືນຢູ່ໄດ້. ມັນເປັນການເດີນທາງໄປສູ່ການເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຄຣິດທີ່ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອເຮົາຢືນໜ້າ-ຕໍ່-ໜ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ. ໂປໂລເນັ້ນການຢ່າງນີ້ກັບຊາວຄຣິສະຕຽນໃນຄາລາເຕັງເພາະວ່າຄົນອື່ນກໍາລັງບອກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການປະຕິບັດຂອງຊາວຍິວທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນກົດບັນຍັດໃນພຣະສັນຍາເດີມ. ແຕ່ພຣະຄຣິດໄດ້ປັບປ່ອຍເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນອິສະຣາຍເຮັດຕາມກົດບັນຍັດແລ້ວ. ແທນທີ່ຈະຢ່າງຕາມສິ່ງຄວນເຮັດແລະບໍ່ຄວນເຮັດ, ເຮົາຕ້ອງ "ຢ່າງໂດຍພຣະວິນຍານ" (ຂໍ້ 16). ພຣະວິນຍານຈັດຕຽມເຮົາແລະໃຫ້ອຳນາດແກ່ເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວເື່ອງນີ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ແລະກົງໄປກົງມາ: ມີວິທີດຽວທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນເມື່ອເຮົາເດີນໄປໂດຍພຣະວິນຍານ. ການອົງໃສ່ທຸກດ້ານຝ່າຍເນື້ອໜັງຂອງຕົນເອງ-ຈະບໍ່ຊຸມມັນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ເນື້ອໜັງຈະດຶງພວກເຮົາໄປໃນທິດທາງກົງກັນຂ້າມ. "ເນື້ອໜັງ...ແລະພຣະວິນຍານ" (ຂໍ້ 17) ຕໍ່ສູ້ກັນພາຍໃນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ຄວາມປາຖນາຂອງເນື້ອໜັງແລະຄວາມປາຖນາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ພຽງແຕ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພວກ "ມັນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັນແລະກັນ" (ຂໍ້ 17). ພວກເຂົາທຽບກັນບໍ່ຕິດ. ເນື້ອໜັງຈະພາເຮົາໄປສູ່ບາບສເມີ, ແຕ່ພຣະວິນຍານນຳພາເຮົາໃຫ້ປະຖິ້ມບາບ ແລະຕິດຕາມຄວາມບໍ່ອິສຸດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາເຫັນດັ່ງນີ້ຢູ່ໃນປໂຍກທີ່ວ່າ, "ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍຢາກເຮັດພວກເຮົາຈຶ່ງເຮັດບໍ່ໄດ້." (ຂໍ້ 17). ທ່ານອາດຢາກເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປາຖນາ, ແຕ່ເນື້ອໜັງຂອງທ່ານກໍລ້ຽງທ່ານໃຫ້ຫຼົ້ມເຫຼວ, ສິ່ງຜົນໃຫ້ເກີດບາບ. ນີ້ແມ່ນທັສນະຂອງໂປໂລຢ່າງຊັດເຈນໃນໂຣມ 7:14-25, ບ່ອນທີ່ລາວເວົ້າວ່າເນື້ອໜັງຂອງລາວເຮັດໃຫ້ລາວລົ້ມເຫຼວໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການແທ້ໆ. ການແກ້ໄຂບັນຫາແມ່ນງ່າຍດາຍ: ຢ່າງໂດຍພຣະພຣະວິນຍານ. ແຕ່ພວກເຮົາຈະເຮັດໄດ້ແນວໃດ? ເມື່ອໂປໂລ ລາວໄດ້ຂຽນເຖິງຊາວໂກໂລຊາຍ, ລາວໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາໃຫ້ "ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງເທິງ ບໍ່ໃຊ້ສິ່ງຊຶ່ງຢູ່ແຜ່ນດິນໂລກ." (ກລຊ 3:2). ເມື່ອຈິດໃຈຂອງເຮົາຖືກຄອບຄອງກັບສິ່ງຂອງໂລກນີ້, ເຮົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຮັກສາພຣະວິນຍານ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ເມື່ອເຮົາເຂົ້າສູ່ໃນສິ່ງ ຂອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຮົາພົບວ່າພຣະວິນຍານນຳພາຊີວິດຂອງເຮົາໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ການອີ່ມເອີບໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາດ້ວຍພຣະຄຳພິມທາງຂອງການຍູ້ທາງຂອງຝ່າຍໂລກນີ້ອອກໄດ້!

2. ຄາລາເຕັງ 5:19-21

19. ແຕ່ການງານຂອງມະນຸດທັມມະດານັ້ນກໍປະກົດແຈ້ງແລ້ວຄືການຫຼີ້ນຊູ້, ການບໍ່ສະອາດ, ການລ່ວງປະເວນີ, ການໂລພະຕັນຫາ, 20. ການໄຫວ້ພຣະທຽມ, ການເຊື່ອເວດມົນຄາຖາ, ການເປັນສັດຕູກັນ, ການວິວາດຜິດຖຽງກັນ, ການເທິງສາກັນ, ການຄຽດແຄ້ນກັນ, ການໃຜ່ສູງຕໍ່ກັນ, ການແຕກແຍກກັນ, ການຖືພັກຖືພວກ, 21. ການອິດສາກັນ, ການຂ້າກັນ, ການເສບສຸລາຢາເມົາ, ການກິນລ້ຽງຢ່າງຊົ່ວຊ້າ, ແລະການອື່ນໆໃນທຳນອງນີ້ອີກ ເຮົາຂໍເຕືອນເຈົ້າທັງຫຼາຍເໝືອນກັບເຮົາໄດ້ເຕືອນພວກເຈົ້າລ່ວງໜ້າແລ້ວວ່າ ຄົນທີ່ຍັງເຮັດການຢ່າງນັ້ນຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂປໂລໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຢ່າງດ້ວຍເນື້ອໜັງ ແລະການຢ່າງໂດຍພຣະວິນຍານ ໂດຍການສະເໜີລາຍການຂອງການກະທຳ ແລະທັສນະທີ່ເປັນລັກສະນະຂອງແຕ່ລະອັນ. ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ "ວຽກງານຂອງເນື້ອໜັງ" ແລະສັງເກດເຫັນວ່າວຽກງານເຫຼົ່ານີ້ "ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ" (ຂໍ້ 19). ແຕ່ໜ້າເສັງດາຍ, ລັກສະນະທີ່ຊັດເຈນຂອງບາບໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ຢູ່ສເມີ. ວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາກຳລັງຊອກຫາທາງເພື່ອເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ພຣະຄຳພິໄດ້ກຳນົດວ່າເປັນຄວາມບາບໃຫ້ເປັນສິ່ງທີ່ປົກກະຕິ, ແຕ່ສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກສະຖິດຢູ່ໂດຍພຣະວິນຍານແລະໄດ້ຮັບຈຸດປະສົງໃໝ່, ລັກສະນະທີ່ອົງໃສ່ເນື້ອໜັງຂອງພວກເຮົາເຫຼົ່ານີ້ຄວນເປັນທີ່ຈະແຈ້ງ. ພວກເຮົາສາມາດແບ່ງລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ແລະການເຮັດວຽກຂອງເນື້ອໜັງອອກເປັນສີ່ກຸ່ມ.

1. **ບາບທາງເພດ.** ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລວມເຖິງ "ການລ່ວງປະເວນີ, ການບໍ່ສະອາດ, ພິຕິກັນທີ່ຜິດສິລທັມທາງເພດ," (ຂໍ້ 19). ການລ່ວງປະເວນີເປັນຄຳສັບທີ່ໄປທີ່ອ້າງເຖິງການກະທຳຕ່າງໆທາງເພດທີ່ຜິດ. ຄຳວ່າ "ຄວາມບໍ່ສະອາດທາງສິລທັມ" ໝາຍເຖິງວ່າ "ບໍ່ສະອາດ" ຫຼື "ເປື້ອນ". ໂປໂລໃຊ້ມັນເພື່ອອ້າງເຖິງຄວາມສຶກກະປົກທາງດ້ານສິລທັມ. ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ສາມຄຳຮ່ວມກັນເພື່ອສລຸບເຖິງຂອບເຂດທັງໝົດຂອງບາບທາງເພດ. 2. **ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ທາງວິນຍານ.** ເມື່ອຄົນເຮັດ "ການໄຫວ້ພຣະທຽມ" ແລະ "ໃຊ້ເວດມົນຄາຖາ" (ຂໍ້ 20),

ພວກເຂົາກຳລັງຊອກຫາສິ່ງອື່ນໆເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, ການບູຊາຮູບປັ້ນກຽວຂ້ອງກັບການນະມັສການ "ພຣະ" ທີ່ເຮັດດ້ວຍມືຂອງມະນຸດ. ອັນນັ້ນຍັງເປັນການລໍ່ລວງຢູ່ໃນຫຼາຍແຫ່ງຂອງໂລກໃນທຸກມື້ນີ້, ແຕ່ໂປໂລຍັງໄດ້ລະບຸຕື່ມອີກວ່າຄວາມໂລບກໍເປັນການໄຫວ້ພຣະທຽມ (ກລຊ 3:5). ການໄຫວ້ຮູບເຄົາລົບເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາວາງສິ່ງໃດກ່ອນການເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນເວດມິນຄາຖາ, ການນຳໃຊ້ຢາແມ່ນມັກຈະຄຽງຄູ່ດ້ວຍການບຸກເສກ ແລະການຮຽກຫາພະລັງຂອງເວດມິນ. **3. ບາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.** ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນບາບທີ່ເຫັນໄດ້ໃນຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາ: "ຄວາມກຽດຊັງ, ການວິວາດກັນ, ຄວາມອິດສາ, ການແກ້ແຄ້ນຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ" (ຄາລາເຕັງ 5:20). ແຕ່ລະບາບເຫຼົ່ານີ້ສ້າງຄວາມເຄັ່ງຕຶງກັບຄົນອື່ນ, ສ້າງອຸປະສັກລະຫວ່າງຄົນ, ແລະທຳລາຍຄວາມສັມພັນ. ການກະທຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງເນື້ອໜັງ. ບາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມເຖິງການເປັນຜູ້ນຳທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ແລະການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງຄົນ. ໂປໂລໄດ້ເພີ່ມ "ຄວາມທະເຍີທະຍານທີ່ເຫັນແກ່ຕົວ" (ຂໍ້ 20). ຄວາມທະເຍີທະຍານບໍ່ຈຳເປັນທີ່ເປັນສິ່ງບໍ່ດີ, ແຕ່ມັນຈະກາຍເປັນດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຄວາມປາຖນາສ່ວນບຸກຄົນຖືກວາງໄວ້ກ່ອນຄົນອື່ນ. "ການແຕກແຍກ" ແລະ "ຖືພັກຖືພວກ" (ຂໍ້ 20) ແມ່ນສອງວິທີຂອງການແບ່ງແຍກຄົນ. ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມແຕກແຍກດັ່ງກ່າວໃນຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທ. "ອິດສາ" (ຂໍ້ 21) ກໍຍັງເປັນການລົບກວນຕໍ່ຄວາມສັມພັນ. **4. ບາບແຫ່ງຄວາມເສື່ອມເສັ້ງ.** ໂປໂລໄດ້ເຕືອນວ່າ "ການເມົາເຫຼົ້າ" ແລະ "ການດື່ມເຫຼົ້າ" (ຂໍ້ 21). ການດື່ມເຫຼົ້າໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງສາມເທື່ອໃນພຣະຄຳພິໄໝ. ແຕ່ລະຄັ້ງມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການເມົາເຫຼົ້າແລະສາມາດຖືກກຳນົດກັບການກິນລ້ຽງຢ່າງຊົ່ວຊ້າ. ວິຖີຊີວິດຂອງການປ່ອຍຕົວ, ລວມທັງການດື່ມເຫຼົ້າແລະການປະພຶດທີ່ໂອ້ອວດ, ມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດຄຣິສະຕຽນ. ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງການກະທຳທີ່ຜິດບາບນີ້ແມ່ນບໍ່ຄົບຖ້ວນ. ໂປໂລໄດ້ສລຸບແນວນີ້ "ໃນທຳນອງນີ້ອີກ" (ຂໍ້ 21). ສລຸບຂອງໂປໂລແມ່ນການຊ່ວງຈາກເມົາ: "ຜູ້ທີ່ຍັງເຮັດສິ່ງດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 21). ຄຣິສະຕຽນຍັງສາມາດລົ້ມລຸກຄຸກຄານກັບຄວາມໂມໂຫແລະຄວາມອິດສາ. ຕັນຫາເຂົ້າໄປໃນຈິດໃຈ. ແຕ່ໜ້າເສັ້ງດາຍ, ຄຣິສະຕຽນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ດື່ມເຫຼົ້າຫຼາຍປີກໍສາມາດດຶງເຂົ້າໄປໃນການລໍ່ລວງນັ້ນໄດ້. ເຮົາສາມາດມີຄວາມອິດສາໃນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າອວຍພອນຄົນອື່ນໄດ້! ແມ່ນແລ້ວ, ພວກເຮົາຍັງເຮັດບາບ, ແຕ່ ຄຳເຕືອນຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນກ່ຽວກັບ "ຜູ້ທີ່ຍັງເຮັດສິ່ງດັ່ງກ່າວ" (ຂໍ້ 21). "ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໄດ້ດ້ວຍຜົນຂອງເຂົາ." (ມັດທາຍ 7:20).

ຜົນສະທ້ອນຂອງການທົນທານຕໍ່ການເຮັດວຽກຂອງເນື້ອໜັງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງ?

3.ຄາລາເຕັງ 5:22-26

22. ຝ່າຍຜົນຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມຍິນດີ, ສັນຕິສຸກ, ຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ, ຄວາມປານີ, ຄວາມດີ, ຄວາມສັດຊື່, 23. ຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານ, ການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນກົດໝາຍທີ່ທຳມະການຢ່າງນີ້ກໍບໍ່ມີ. 24. ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະເຢຊູຄຣິດກໍໄດ້ເອົາຄວາມປາຖນາກັບຕັນຫາຂອງມະນຸດທັມມະດານັ້ນຄຶງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ. 25. ຖ້າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໂດຍພຣະວິນຍານກໍຈົ່ງດຳເນີນຊີວິດໄປຕາມພຣະວິນຍານດ້ວຍ. 26. ເຮົາຢ່າເປັນຄົນຖືຕົວເບົາໆ, ຢ່າກຸກກວນໃຈກັນ, ແລະຢ່າອິດສາກັນແລະກັນ.

ໂປໂລໄດ້ຕິດຕາມລັກສະນະຂອງບຸກຄະລິກລັກສະນະທາງເນື້ອໜັງຂອງລາວດ້ວຍບຸກຄະລິກລັກສະນະຂອງຜູ້ທີ່ເດີນໄປໂດຍພຣະວິນຍານ. ໂປໂລໄດ້ກຳນົດລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ວ່າ "ຜົນ" (ຂໍ້ 22), ເຊິ່ງເປັນຄຳອະທິບາຍທີ່ເໝາະສົມໃນຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳອະທິບາຍຂອງພຣະເຢຊູກ່ຽວກັບສາຍສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະອົງດັ່ງເຄືອແລະກິ່ງ. ໝາກຜົນທີ່ໂປໂລໄດ້ບັນລະຍາຍຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພິເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໝາກຜົນທີ່ພຣະວິນຍານຜລິດເມື່ອເຮົາຕິດສນິດກັບພຣະອົງ. ກເຣກ ພາວຊີ (Greg Pouncey) ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໝາກຜົນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສາມກຸ່ມ.

-ໝາກຜົນທີ່ຕິດພັນກັບຫົວໃຈແລະຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ.

(1) **ຄວາມຮັກ**ແມ່ນກຸນແຈສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງຄຣິສະຕຽນ, ຄວາມຮັກໄດ້ເຂົ້າໄປໃນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດຕັ້ງແຕ່ການຊົງສ້າງໄປສູ່ການພົວພັນຂອງພຣະອົງກັບມະນຸດ, ລວມທັງການສະແດງຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຖອກລົງໃສ່ໃຈຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ເຮົາຮັກພຣະອົງແລະຄົນອື່ນ. (2) **ຄວາມຍິນດີ**ໝາຍເຖິງຫຼາຍ

ກວ່າຄວາມສຸກ. ມັນເປັນປະສົບການພາຍໃນທີ່ຜລິດໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຸກແລະສລອງຊີວິດໃນພຣະຄຣິດໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສະຖານະການໃດກໍຕາມ. (3) **ສັນຕິສຸກ**ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບເຫດການພາຍນອກ. ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຳເວົ້າໃນພາສາເຮັບເຮີທີ່ວ່າ ຊາໂລມ (shalom), ເຊິ່ງມັນຫຼາຍກວ່າການບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ; ມັນນຳແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມຄົບສົມບູນ.

-**ໝາກຜົນທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາ.**

(1) **ຄວາມອົດທົນດົນນານ**ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ເຊື່ອຖືມີອາລົມຍາວ (ກົງກັນຂ້າມກັບສັ້ນ ພົວfuse), ຄວາມໃຈຮ້າຍທີ່ບໍ່ຈຳກັດແມ່ນການເຮັດວຽກຂອງເນື້ອໜັງ, ແຕ່ຜູ້ທີ່ເດີນຕາມພຣະວິນຍານແມ່ນຊຳທີ່ຈະໃຈຮ້າຍ. ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຄວບຄຸມ, ພວກເຮົາປະຕິບັດລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. (2) **ຄວາມເມດຕາ**ໝາຍເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະສັດຊື່ຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ແລະປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີ. ມັນເກີນກວ່າໃນຄວາມໝາຍທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີ. (3) **ຄວາມດີ**ໝາຍເຖິງທັສນະຄະຕິທີ່ເອື້ອເພື່ອແຜ່ທີ່ຜູ້ເຊື່ອຖືມີຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະພຶດທີ່ດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບມັນ.

-**ໝາກຜົນທີ່ຕິດພັນກັບການປະພຶດຂອງພວກເຮົາ.**

(1) **ຄວາມສັດຊື່**ໝາຍເຖິງຄວາມເຊື່ອຖື ແລະເຊື່ອຖືໄດ້. (2) **ຄວາມອ່ອນໄຫວ**ພັນລະນາເຖິງບຸກຄົນທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ໃນຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ, ທັສນະຄະຕິທີ່ອ່ອນໄຫວ, ຖ່ອມຕົວກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະປາກົດຢູ່ໃນການພິຈາລະນາທີ່ພວກເຮົາສະແດງຕໍ່ຄົນອື່ນ. (3) **ການບັງຄັບຕົນເອງ**ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຊຳນານເໜືອອາລົມຂອງພວກເຮົາ, ແຮງກະຕຸ້ນ, ຄວາມປາຖນາ, ແລະຄວາມຫຼົງໄຫຼ. ການດຳເນີນຊີວິດໂດຍພຣະວິນຍານໝາຍເຖິງການນຳການປະພຶດຂອງເຮົາມາຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະອົງ. ມັນເປັນໄດ້ພຽງແຕ່ເມື່ອເຮົາເດີນໄປໂດຍພຣະວິນຍານເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເຮົາສາມາດດຳເນີນຊີວິດຕາມຈຸດປະສົງຂອງເຮົາ ແລະສະແດງລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້. ເມື່ອເຮົາເດີນໄປໃນພຣະວິນຍານ, ເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຕາມທັມມະຊາດຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າປາຖນາ. ກົດໝາຍບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນດີ, ແຕ່ພຣະວິນຍານສະຖິດຢູ່ໃນເຮົາມີອຳນາດທີ່ຈະປ່ຽນແປງເຮົາ.

ລັກສະນະໝາກຜົນອັນໃດຂອງພຣະວິນຍານທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພຣະອົງເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນຕົວທ່ານ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການດຳເນີນຊີວິດຕາມຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຂຶ້ນກັບການຍ່າງຂອງທ່ານໂດຍພຣະວິນຍານ. ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງກັບຄວາມຈິງນັ້ນໃນອາທິດນີ້? ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ປະເມີນການຍ່າງຂອງເຈົ້າ.** ກວດເບິ່ງຊີວິດຂອງທ່ານສຳລັບບ່ອນທີ່ທ່ານຕິດຕາມເນື້ອໜັງ. ສາລະພາບບາບເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫັນຈາກພວກມັນ, ແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຕື່ມເຕັມທ່ານດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດຂອງພຣະອົງ.
- **ລົງທຶນເວລາ.** ການເດີນຕາມພຣະວິນຍານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕັ້ງເວລາໃຫ້ພຣະອົງ. ກຳນົດເວລາແລະບ່ອນໃດທີ່ທ່ານສາມາດພົບພຣະເຈົ້າໃນແຕ່ລະມື້. ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນນິສັຍທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວທີ່ຈະໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຈົ້າທຸກມື້.
- **ປ່ຽນທິດທາງຄວາມຄິດຂອງທ່ານ.** ການເດີນໄປໃນພຣະວິນຍານໝາຍຄວາມວ່າເຮົາ “ເອົາຄວາມຄິດທຸກຢ່າງເປັນຊະເລີຍເພື່ອເຊື່ອຟັງພຣະຄຣິດ” (2 ໂກຣິນໂທ 10:5). ເລີ່ມຕົ້ນນິສັຍຂອງການອົງໃສ່ພຣະວິນຍານ, ເພື່ອວ່າຄວາມຄິດຕ່າງໆຂອງທ່ານເປັນທີ່ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະຄຣິດ. ທ່ອງຈຳຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ມີປະໂຫຍດເຊັ່ນ: ພິລິບປອຍ 4:8.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA